

А.В.Василяускене

кандидат історичних наук
Вільнюський університет

**СПИСКИ ДРУГОГО ЛИТОВСЬКОГО СТАТУТУ
У ВІДДІЛІ РУКОПИСІВ БІБЛІОТЕКИ
ІМ. В.І.ВЕРНАДСЬКОГО АН УКРАЇНИ**

У XVI ст. у Великому князівстві Литовському (ВКЛ) були прийняті три Литовські Статути (1529, 1566 та 1588 рр.) — кодекси діючого феодального права. Ці видатні пам'ятки права та культури і на сьогодні мають велике значення для вивчення культурної спадщини народів Литви, України та Біларусі.

Перший Литовський Статут (ПЛС) був прийнятий у часи правління Сигізмунда Старого. Головним його укладачем та кодифікатором був канцеляр ВКЛ Альбертас Гоштаутас. ПЛС затвердив панування магнатської олігархії і поклав початок закріпаченню селян. Він складається з XIII розділів, що містять у собі 243 статті (первинна редакція) та 272 статті (докладна редакція).

Через те, що даний Статут не повністю задовольнив інтереси шляхти, він постійно доповнювався новими правовими нормами. 1564 року Бельський сейм прийняв Другий Литовський Статут (ДЛС), який був остаточно затверджений Віленським сеймом у 1566 році. Він значно розширив права шляхти, закріпив формування цього стану, затвердив її диктатуру по відношенню до інших класів. ДЛС складається з XIV розділів, що містять 365 статей.

Перший та Другий Литовські Статути у період своєї дії не були надруковані і поширювалися у численних списках. Списки складалися канцелярською (старобіларуською) мовою ВКЛ — вона використовувалася у всіх основних документах князівства. Згодом списки були перекладені на латинську та старопольську мови і переписувались у різних канцеляріях. Здебільшого увесь список переписувався однією

людиною каліграфічним почерком. Назви розділів, ініціали та титульні аркуші вписані великими літерами, інколи кіновар'ю і досить художньо (див. рис. 1–5). У більшості випадків вони виконувалися іншою особою вже після упорядкування тексту.

З часом значна кількість списків була втрачена. Лише частина з них збереглася у бібліотеках та архівах Москви, Ленінграда (Санкт-Петербурга), України, Польщі, Німеччини. Нині ми маємо відомості про сім списків ПЛС і понад тридцять — ДЛС. Тільки один список ДЛС старопольською мовою знаходиться у рукописному відділі бібліотеки Вільнюського університету.

Пошук та опис збережених списків Литовських Статутів і підготовка їхнього академічного видання є основним завданням групи вчених Вільнюського університету, які працюють під керівництвом професора С.Лазутки вже понад 20 років. В результаті цієї роботи побачили світ дві книги Першого Литовського Статуту¹, друкується третя, здійснююється робота по підготовці до видання ДЛС.

Першими дослідниками списків ДЛС були відомі вчені А.Сосновський², І.Данилович³, Ф.Чарнецький⁴, Ф.Пекосинський⁵. У наш час вивченням списків ДЛС займається науковий співробітник Інституту філософії, соціології і права АН Литви В.Рауделюна⁶. Ряд списків ДЛС описала автор цієї статті⁷.

Одним з найбагатших сховищ списків Литовських Статутів є відділ рукописів ЦНБ АН України. Тут зберігаються списки ДЛС усіма трьома мовами:

- канцелярською мовою ВКЛ — Луцький список⁸ та копія Почаївського списку⁹ (список знаходиться у відділі рукописів бібліотеки ім. В.Стефаника у Львові);

- старопольською мовою — п'ять списків¹⁰ (серед них є копія XIX ст.);

- латинською мовою — один список¹¹.

Структура списків ДЛС, в основному, така: чотирнадцять розділів та їх реєстр, «Поправи» пізнішого часу, а інколи і додаткові матеріали, що не стосуються правових норм.

На полях після тексту чи на чистих аркушах є написи пізнішого часу, залишені різними власниками, а також власне переписувачами. Ці написи дають змогу відтворити історію того чи іншого списку, його шлях до сховища. Написи мають велике значення при визначенні назви списку. Як правило, їм присвоюються імена їх упорядників, власників, назви місцевості, де вони були написані, бібліотеки, де вони тепер зберігаються.

Кожен розділ присвячений певній галузі права (наведено назви розділів за Луцьким списком):

«Роздел первый. О персоне нашей господарской.

Роздел второй. О обороне земской.

Роздел третий. О вольностях шляхетских и о размноженью Великого князства Литовского.

Роздел четвертый. О судьях и о судех.

Роздел пятый. О выправе посагу и о вене.

Роздел шостый. О опеках.

Роздел сemyй. О записехъ и продажахъ кто бы колвекъ имене свое отчизное хотел продати альбо зоставити.

Роздел осmyй. О тестаментахъ.

Роздел девятый. О правах земляных и о границахъ, о межахъ и о копахъ.

Роздел десятый. О ловах и дерево бортъное.

Роздел первыйнадцать. О кгвалтехъ и о боехъ, и головщизнахъ шляхетскихъ.

Роздел двунастырь. О навезкахъ людехъ посполитыхъ.

Роздел тринастырь. О грабежахъ и о навезкахъ.

Роздел чтырнастырь. О злодействе всякого стану.»

Статті у розділах мають окремі назви. Як приклад, наведемо перелік статей найменшого (VIII) розділу:

«Артыкул первый. О томъ кто можетъ и не можетъ о речахъ своихъ рухомыхъ тестаменътъ чинити.

Артыкул второй. О тестаментехъ на речи рухомые и на имена набыты якъ мають менены быти.

Артыкул третий. О светъкахъ которые мають быти при спрavrваню тесътаменътовъ.

Артыкул четвертый. Нихто не можетъ неволнику своемуничого записати волнымъ его неучинивъши.

Артыкул пятый. Каждый слуга путный и мещанин мест неуправилеваныхъ и тежъ чоловик простый якъ маєтъ тестаменътъ чинити.

Артыкул шостый. Если бы тестамент не быль в чомъ достаточъне спрavенъ.

Артыкул сemyй. Причины для которыхъ отецъ сына можетъ от имене выдедичити або отдалити.

Артыкул осmyй. О человеку слепому.»

В окремихъ спискахъ ДЛС (особливо написанихъ старопольською мовою) відсутній II розділ «О обороне земской». У часи Люблинської унії 1569 року Київське, Брацлавське та Волинське воєводства були приєднані до Польської Корони. На цихъ земляхъ діяв ДЛС (безъ II розділу), і називався він «Волинськимъ» Статутомъ. У даній статті не видається можливимъ навести докладніший палеографічний аналіз та історію кожного списка. Обмежимося лише деякими подробицями та короткою історією.

Списки ДЛС канцелярською мовою ВКЛ

1. *Луцький список* (див. рис. 1) укладений двома переписувачами (головним написані тринацять розділів, іншим — чотирнадцять розділ, реєстр та перший аркуш тексту). Це чимала книга у 354 сторінки *in folio* (31,5x20 см), виконана чорним і коричневим чорнилом, сторінки пронумеровані кирилицею. Список містить велику кількість написів, що мають важливе значення. На арк.240 напис «Запи[с] книгъ замку Луцъ[кого]» вказує, що список був складений у Луцьку. Згідно з датою на внутрішній обкладинці можемо визначити час укладення списку (не пізніше 1629 року). Список довгий час належав Гулевичам та їхнім родичам, що мешкали у Луцьку чи його околицях. 1675 року його купив Ковельський священик Назарій Млинський, після смерті якого син Даниїл перевіз список до села Волоски. У 1727 році з Волоської церкви список знову потрапив до Ковеля, а згодом, у 1775–1801 рр., — до Мелецького монастиря. У 1874 році був виданий наказ синоду про передачу це, ковних і монастирських книг та рукописів до Київської духовної академії. Мелецький монастир надіслав 15 ящиків книг та рукописів. До 22 лютого 1885 року Київською духовною академією було отримано сім ящиків (є припущення, що інші зникли). Серед них був і Луцький список. Згодом, разом з іншими документами, Луцький список був переданий до бібліотеки АН України.

2. *Колія Почаївського списку*. І.Каманін, збираючи експонати для виставки археологічного з'їзду, у 1898 році виявив у Почаївській лаврі список ДЛС, який назвав Почаївським списком. У 1899 році список був виставлений на XI археологічному з'їзді у Києві.

У 1900 році у Київському Центральному архіві «под наблюдением профессора Михаила Вл.-Буданова и приват-доцента Мих. Ясинского» була зроблена копія цього рукопису¹². На останньому (153) аркуші копії написано: «Копіювала М.М.Козловська (Кохановська). Співроб. Київ. Центр. Арх. Дав. актив». З цього архіву копія потрапила до бібліотеки академії.

Списки ДЛС старопольською мовою

Як уже зазначалося, у бібліотеці зберігається п'ять списків ДЛС (у тому числі і копія середини XIX ст.). Три списки належать до «Волинських» Статутів, у двох списках використана кіновар, що надає їм деякої розкоші. Варто зауважити, що до цього часу детально описані є лише один Щорсовський список¹³. Деякі з них коротко описані І.Даниловичем та Ф.Чарнецьким. Всі вони потребують ширшого дослідження та глибокого наукового аналізу.

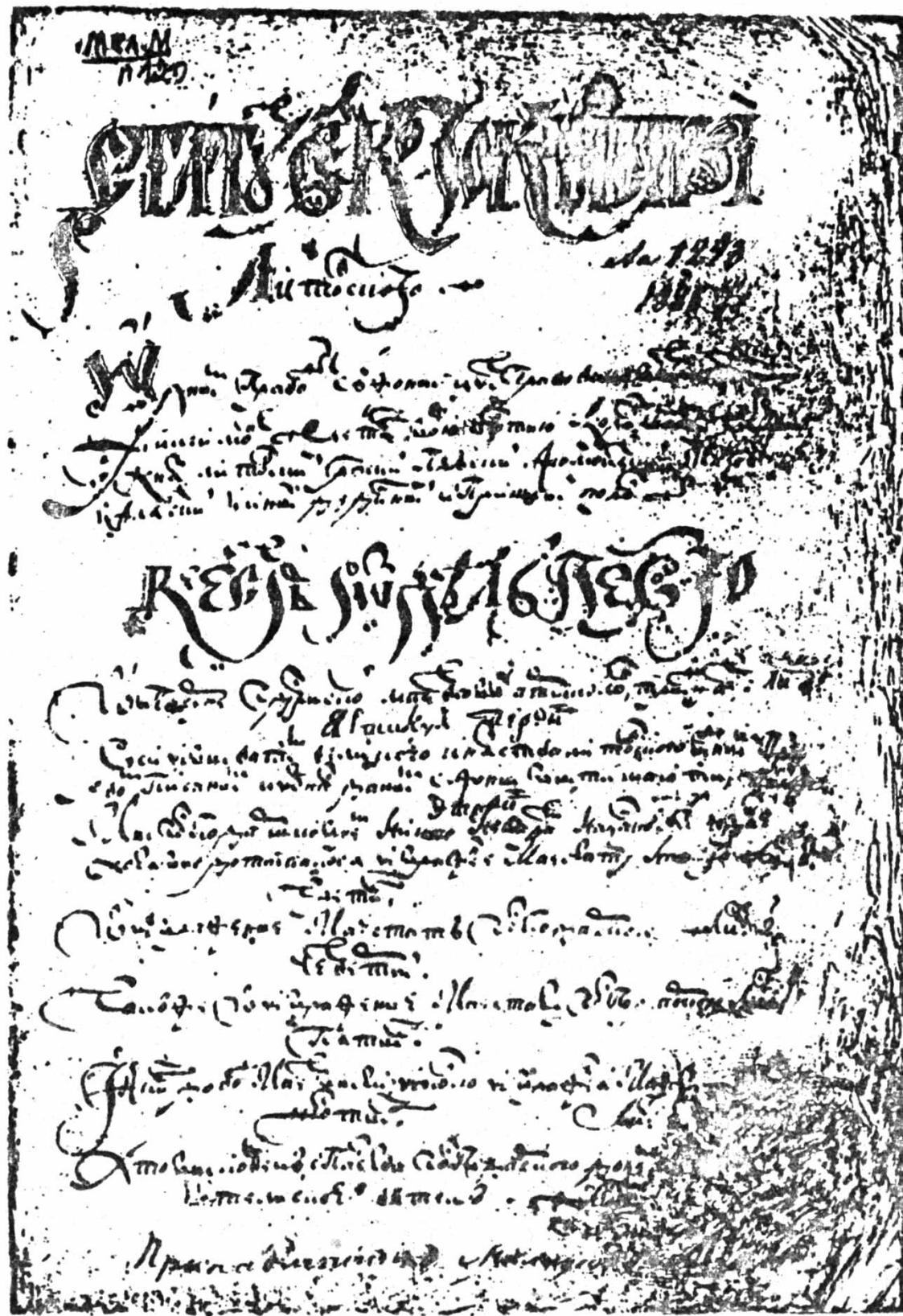

Рис. 1. Титульний аркуш Луцького списку.

3. Список за №4150. Його коротко охарактеризував І.Данилович¹⁴, а згодом Ф.Чарнецький¹⁵. Під час описування І.Даниловичем цей рукопис знаходився у Тринітарській бібліотеці у Луцьку. Інвентарна книга бібліотеки АН України містить запис від 7.XII.1935: «Statut W.X.Litewskiego з додатковими статтями. Скоропис XVIII ст. Ф° на 187 арк. (з них 9 арк. чистих). Оправа — картон у шкірі. (3) В-са COLL. Luceoriensis»¹⁶.

Цей список належить до «Волинських» Статутів. Тут замість II розділу на обох боках 16 аркуша написаний лише його реєстр.

Список складений декількома переписувачами. Кіновар не використовувалася. При дослідженні списку співробітниками рукописного відділу 7 вересня 1988 року було зроблено нумерацію.

За текстом Статуту на арк.137зв.–141 написані «Поправы» Берестейського сейму 1566 р., на арк.141зв.–144 — «Рецесс» Гродненського сейму, на арк.144зв.–147зв. — Трибунал Волинського та Брацлавського воєводств 1589 року, на арк.148–152зв.—«Орозграницени воеводств . . .», на арк.153–163зв. — «Поправы» деяких статей на Варшавському сеймі 1578 року і на арк.163зв. зроблено запис «Koniec Statutu W.X.L.». На арк.163зв.–172 під латинськими назвами польський текст, на арк.176–178зв. «Sztuki u moc krzyża albo Metalla...», на арк.184 записи з різними датуваннями, найпізніший — 1699 року. На арк.187 запис про ліки.

Внутрішні боки обкладинок списку містять численні написи з іменами та прізвищами: Карпінський Симон, Ян Гізберт Студницький, Балдауський та ін. Ретельне дослідження цих імен та прізвищ дасть змогу присвоїти даному списку більш обґрунтовану назву.

4. Список за №6282 (див. рис.2). Без титульного аркуша, формат in folio, приблизно 30,5x19 см. Він також належить до списків «Волинського» Статуту. Після закінчення I розділу на арк.9 зв. є запис «Rozdział Wtory ten na Lubelskim Seymie przyskoniczeniu Vniy wszystek skassowano, i zniesiono roku Panskiego nastepnie teraz Rozdział treci». Рукопис містить таблиці 1717 року (на арк.133зв.–135 та 136зв.–141): "Репатриация войска . . ." та "Зимовая локация войска". Починаючи з арк.143 коротко представлена Хроніка Матвія Стрийковського. На арк.149–163зв.—опис «о Белой и Черной Руси», на арк.168–171зв. — опис роду Грановських.

Виходячи з інвентарного запису «Statut Wołyński: O persone hospodarskiej 1844–1209»¹⁷, можна припустити, що до університетської бібліотеки рукопис потрапив у 1844 році.

Цей список також залишається без назви.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

ARTYKUŁ PIERWSZY ()

OPERSONIE HOSPODARSKIE

Wszyscy obywatele Wielkiego Księstwa Litewskiego jedynie
Prawem pisanym od Nas Sądzeni bydą mai.

Na przed Mj. Hospodar, obiecułem y Szlubuiemy podtaż przysięga
Któżsmy zeynili weszłam Obywatelem wzech Ziemi Państwa Naszego
Wielkiego weszłych działościach Rad naszych Qu. hoionych y Siedzib
Szych Piłkornych Dzialek miasta weszłych Poddańych Na:
Szych y weszłach Stanow utym Państwie Naszym Wielki
Sakre y Ziemi Ruskich. Gwóslach Smudziech Wielkiach Rad
Rzeczywolenskiej. Dzialek y te przycielsci dla naszych dzierżawnych
Ziem przyluchających d' u temu Państwu Naszemu pozwolony
od Wyszelego Stanu ar doniestego temu jednak. Prawadi
Pisanem y od Nas podanem iż grie of sprawowac.

ARTYKUŁ II.

Mej Hospodar Szlubuiemy niktogo nie karac na zaocne po-
uriałanie choc byz dotykał toczanu Naszegosz rokowania, acto-
by ter naikogouronoff aniedowiodz y tym sam mabydka-
ny, jet pieniewy mianowanym Rad. a tom Szergom Panom
Radom Duchaonym, y Chwiedkim Panom Kozym Selachie y
Glossom Lieniom Radom Ruskim Gwóslim Smudziech Rad
Podlaśkim Chwiedzim Radom Witerskim oficj-
Slawikom y innym radom Wielki obieciemy. Nowem galym
Siedzibom, iz na żadnego celu kawtych dzierżawnych karac
iawim' falem' podległanym tych mianowanym Stanow Karac
niechcemy, ani juziog o ktorze celu kawtych dzierżawnych
Lieniem albo celoterenstwem biegłow alkobionisza odkrywan-
iem, jednoby pieniewy iż dzierżawę wtedem z pozytorem. Dzis
Giedy latobnik biest powod y od pac' ocewaciedang doce.

Рис. 2. Титулярный аркуш Списку за № 6282 (старопольською мовою).

5. Список Каспара Падукевича¹⁸. Цей список теж належить до «Волинського» Статуту. Аркуші формату *in folio* 27,5(7)х181(3) см. Рукопис налічує 122 аркуші. Наприкінці тексту на арк. 116–121 зв. міститься реєстр статуту.

Рукопис має значні дефекти. У багатьох місцях літери вицвіли, а на арк. 47 зв.–58 частину тексту неможливо прочитати.

Назви розділів та ініціали барвисто вписані великими літерами кіновар'ю.

Після закінчення розділу XIV на арк. 114 є напис: «Dokonczenie Statutu Wil' X^{wa} Lit^a Per me Gasparum Padukiewicz». Графіка літер у списку та у написі ідентична. Це наводить на думку, що список склав Каспар Падукевич. У 1693 році список був у Луцьку, про що свідчить напис на аркуші 25. У XIX ст. він знаходився у колекції М.Максимовича, а до теперішнього сховища надійшов від В.Науменка¹⁹. Ми дали йому назву «Список Каспара Падукевича».

6. Щорсовський список²⁰ (див. рис.3). Цей список розкішний, парадний — це другий із досліджуваних списків, де застосовувалася кіновар. Вперше його коротко охарактеризував І.Данилович²¹, присвоївши йому ім'я Щорсовського за місцем зберігання у маєтку Щорси графа Л.Хрептовича. Дані І.Даниловича повторив Ф.Чарнецький²². У 1899 році С.Пташицький²³ згадав про нього під час описування зібрання графа Л.Хрептовича. Із Щорсовської бібліотеки рукопис потрапив до університету св.Володимира, згодом — у теперішнє сховище.

7. Радзівіллівський список²⁴. Ця незавершена копія (артикули та їхні номери з 11.9 написані лише олівцем) переписувалась однією особою на розлінієніх олівцем аркушах. Відстані між лініями становлять 1–1,3 см. Книга *in folio* великого формату (35,2х21 см), усього 242 аркуші.

Вперше цей список охарактеризував І.Данилович²⁵, згодом Ф.Чарнецький²⁶. За місцем знаходження тодішнього сховища (Радзівіллівський архів у Вільнюсі) І.Данилович дав йому назву «Радзівіллівський список».

Титульний аркуш містить напис: «Statut Wielkiego Xięstwa Litewskiego²⁰ napisany R[ok]u Pan[skiego] 1648» (див.рис. 4). Ця копія, зроблена в середині XIX ст., належала бібліотеці Ст.Шодуара — про це свідчить екслібрис на внутрішньому боці передньої обкладинки. До теперішнього сховища рукопис надійшов із бібліотеки «Coll. Luceoricensis»²⁷.

Списки ДЛС латинською мовою

8. Щорсовський список (див.рис. 5). Це той же самий зже згаданий вище Щорсовський список. Він містить рукопис польського тексту, здвоєний із рукописом латинського тексту. Папір має аналогічні філіграні,

**Statutus Wielkiej
Rzeczypospolitej Lituaniae et
Belgii.**

Ma wsobic Rozdziałow 14.
a Artykułów 342.

Rozdział, I.

Wszyscy Obywateli Wielkiego
Stowarzyszenia prawem pisaniem od
nas danci sadzni bydzie maią

Rozdział, II.

O obronie Ziemi Kicij W X. Litg.

Rozdział, III.

O wolnościach Śląska Cieszyńskiego.

Rozdział, IV.

O Siedziach i o Sadzicach.

Rozdział, V.

O oprawie Posługi i Mianic.

Rozdział, VI.

Рис. 3. Титульний аркуш Щорсовського Списку (старопольською мовою).

†

STATVTA
MAGNÍ DVGA
TVS LITVAN
iae in BIELSCĘ
SIBVS PROMVL
GATA, IN VIL
NENSIBVS
ANNO SALV
TISHVMANÆ
MDLXXVI.
APPROBA
TA COMI
TIIS
È Rutheno sermone in la
tinum conuersa.

Рис. 4. Титульний аркуш Радзівіллівського Списку.

STATUT

WIELKIEGO ŻIEN

STWA LITEWSKIE^{ao}

NAPISANY Rū Pān.

1648.

Рис. 5. Титульний аркуш Щорсовського Списку (латинською мовою).

що говорить про те, що, можливо, обидва списки писалися в один і той самий час; розкішно виконані, вони різняться лише за початковою нумерацією. Обидва списки є парадні, чисті — відсутні пізніші написи. Латинський текст списку зараз вивчає науковий співробітник АН України, кандидат історичних наук Н.М.Яковенко.

Отже, можна зробити висновок, що у бібліотеці ім. В.І.Вернадського АН України зберігається значна кількість списків Литовських Статутів, які є виключно важливим джерелом для більш глибокого вивчення історії народів України, Литви та Беларусі.

Описані списки будуть також використані і при підготовці академічного видання Другого Литовського Статуту.

Робота литовських дослідників у бібліотеці ім. В.І.Вернадського АН України поглиблює наукові зв'язки та дружні відносини, корені яких сягають ще достатутівської пори.

¹ Лазутка С., Гудавичюс Э. Первый Литовский Статут: Палеографический и текстологический анализ списков. — Вильнюс, 1983. — Т.1. — Ч.1; Факсимиля Дзялыньского, Лаврентьевского и Ольшевского списков. 1985. — Т.1. — Ч.2.

² Sosnowski A. Wiadomość o statucie Litewskim, drugim powszechnie zwanym. / / Dziennik Wileński, 1822. — T.2. — S.200–212.

³ Daniłowicz I. Opisanie Bibliohraficzne dotad znanych exemplarzy Statutu Litewskiego, rękopiśmennych i edycyjnych drukowanych, tak w rosyjskim oryginalnym, jako też w polskim i łacińskim języku. — Ibid. — 1823. — T.2. — S. 1–18.

⁴ Чарнецкий Ф. Сочинение о Литовском Статуте (поп.з глави V) — рукопис. ЦНБ АН України, відділ рукописів (надалі — ЦНБ ВР). — Ф.61. — № 714. — Арк.50–58.

⁵ Piekosiński F. Pomniki prawa Litewkiego z XVI wieku. — Archiwum Komisji prawniczej. — Kraków, 1900. — T.7.

⁶ Raudelionas B. Чудовский список Второго Литовского Статута // Lietuvos TSR AM MD Darbai, A. serija. 1973. — T.4 (45). — S.67–76; Його таки. Українські списки Другого Литовського Статуту // Архіви України. — 1973. — № 4 (120); Його таки: Antrojo (1566) Lietuvos Statuto nuorašai. — Kn.: Teisinių instituto raida Lietuvoje XVI–XIX. — Vilnius, 1981. — P.6–32.

⁷ Vasiliauskene A. Apie Antrojo Lietuvos Statuto (1566 m) vieno nuorašo paleografiją // Lietuvos TSR AM MD Istorija, (надалі: Istorija), 1986. — T.XXVI. — P.3–23; Й тақи. Antrojo Lietuvos Statuto Lusko nuorašo paleografija // Istorija 1987. — T.XXVIII. — P.35–53; Antrojo Lietuvos Statuto Počiajevo nuorašo kopijos paleografija // Istorija 1988. — T.29. — P.11–22; Й тақи. Луцкий список Второго Литовского Статута / / Минуле і сучасне Волині (тези доповідей та повідомлень І–ІІ Волинської

історико-краеведчої конференції 26–28 травня 1988 р.) — Луцьк, 1988. — С.139–142; І таки: *Kumikas ir jo bibliotekos lietuviška // Mokslo ir gyvenimas*, 1988. Nr.6. P.21–23; І таки. Палеография и история списка Яна Хотимского Второго Литовского Статута (у друці); Палеография Почаевского списка Второго Литовского Статута (у друці), *Antrojo Lietuvos Statuto Adomo Zaluskio nyorašas* (у друці)

⁸ ЦНБ ВР. — Ф.П/120

⁹ ЦНБ ВР. — Ф.ВIII 168/178.

¹⁰ ЦНБ ВР. — Ф.І. — № 592, 4150, 4151, 5967, 6282.

¹¹ ЦНБ ВР. — Ф.І. — № 5967.

¹² ЦНБ ВР. — Ф.ВIII 168/178. — Арк.1.

¹³ Лазутка С. Василяускене А. Списки Второго Литовского Статута на старопольском языке // Материалы конференции «III Литовский Статут — 400» (стаття у друці).

¹⁴ *Danilowicz I.* Зазнач. праця. — С.16.

¹⁵ Чарнецький Ф. Зазнач. праця. — Арк.55зв.

¹⁶ ЦНБ ВР. — Ф.І. — Інвентарна книга I (№ 1–938). — Арк.128.

¹⁷ ЦНБ ВР. — Ф.І. — Інвентарна книга I (№ 5155–9016). — Арк.75.

¹⁸ ЦНБ ВР. — Ф.І. — № 5927.

¹⁹ ЦНБ ВР. — Ф.І. — Інвентарна книга I (№ 1–938). — Арк.128.

²⁰ ЦНБ ВР. — Ф.І. — № 5967.

²¹ *Danilowicz I.* Зазнач. праця. — С.16–17.

²² Чарнецький Ф. Зазнач. праця. — Арк.58.

²³ Пташицкий С. Щорсова бібліотека графа Літавора Хрептовича. — М., 1899. — С.12.

²⁴ ЦНБ ВР. — Ф.І. — № 4151.

²⁵ *Danilowicz I.* Зазнач. праця. — С.15–16.

²⁶ Чарнецький Ф. Зазнач. праця. — Арк.55зв.

²⁷ ЦНБ ВР. — Ф.І. — Інвентарна книга I (№ 1668–5154). — Арк.146.